

STUDENTEN WEEKBLAD

14^e Jaargang.

No. 22.

REDACTEUREN:

W. F. A. RÖELL, G. B. V. D. WERFHORST, H. S. V. LENNEP,
: H. R. BEUKELMAN, C. WOLTERBEEK, F. ZWEERTS. :

MEDEWERKSTER UIT DE DAMESSTUDENTEN: MEJ. G. C. KRAYENHOFF V. D. LEUR.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

Zaterdag

16 Maart '12.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. W. W. SWALTMAN J. B.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

Inhoud.

Studiebelangen.

De Delftsche Studie, door de Redactie.
Examen-splitsing, door W. M. Roessingh v. Iterson.
Voor of tegen examen-splitsing, door H. R. B.
Tentoonstelling van Utiliteitswerken.
De examen-statistiek der T. H., door Th. K. van Lohuizen.

Uit de Delftsche wereld.

Dr. Mott en de damesstudenten, door B. S.
Aan den heer B. S. e. a., door L. T.

Delftsch Studenten-Corps.

Bekendmaking Senaat.
Lustrumviering, door R.
D. S. Debating-Club.
Delftsche Studenten Weerbaarheid.
Vrienden van ons.
Weekverslag.

Gedachten en gedichten.

Lasz mich! door M. C. K.

Vereenigingsleven.

Het Historisch Materialisme.

Feuilleton.

Leuvense indrukken, IV, (Slot), door C. W.

Berichten en mededeelingen.

Correspondentie.

Lijst van Vergaderingen.

Agenda.

Studiebelangen.

De Delftsche Studie.

Het mag zeer zeker een verblijvend teeken genoemd worden, dat de thans in de verschillende vakvereenigingen aangevangen openlijke bespreking over den aard en het wezen van de studie voor ingenieur allerwegen zoo groote belangstelling ondervindt.

Toch wil het ons voorkomen, dat het enthousiasme voor dit alles groot gevaar loopt in verkeerde banen geleid te worden, als men zich niet deugdelijk rekenschap ervan geeft wat het doel is, waarnaar gestreefd moet worden, en vooral ook welke middelen wij als studenten tot benadering ervan kunnen en moeten aanwenden.

Het groote euvel waar de Delftsche studie aan mank gaat, is dat er feitelijk van eigen studie geen sprake is, doch de geestelijke arbeid te verrichten om ingenieur te worden, zich hoofdzakelijk beperkt tot het leeren van dictaten en handleidingen.

Nu zijn er zeker verschillende manieren, waarop gepoogd kan worden, deze studiegenest te verbeteren, maar heel moeilijk is te zeggen, van welke manier succes verwacht mag worden.

Het standpunt, dat de opheffing der examensplitsing op den weg naar het gewenschte resultaat zou voeren, verdient echter zeker grondige overweging. Het is een vraagpunt, dat door de vakvereenigingen aan alle ingeschrevenen voorgelegd wordt en waarover allen zich dus een meening hebben te vormen.

Waar dat vormen van een meening zoo moeilijk is op een vergadering, die geen tijd tot rustige overdenking laat, is het van zoo veel belang, dat de argumenten voor en tegen, van te voren eens duidelijk en zakelijk zijn uiteengezet, dat over de questies niet alleen gesproken, maar ook geschreven is.

Wij roepen dus allen, die belang in de Delftsche studie stellen, op, hun meeningen over deze gewichtige questie of over andere middelen tot verbetering der Delftsche studie, uiteen te zetten. Zij zullen een grondige bespreking van de heele zaak ermee bevorderen, en ook direct werken in het belang der Delftsche studiegenest: immers de verbetering daarvan zal in de eerste plaats afhangen van de belangstelling die daarvoor bestaat.

DE REDACTIE.

Examen-splitsing.

In antwoord op hetgeen door den heer E. L. S. over dit onderwerp is aangevoerd, zal ik nog eens kort sommige punten behandelen, zonder daarmede te kennen te geven het in bijzaken met den schrijver eens te zijn.

De heer S. gelooft niet aan het bovenmatig opdrijven van examens. Ik heb alleen over de mogelijkheid gesproken, maar dat dit zeer wel voor kan komen wordt reeds gevoeld in enkele faculteiten. Dat onderling toezicht der hoogleeraren zal ik nog even uiteenzetten. Het werkt pas als de geheele hoeveelheid arbeid voor een examen aan de grens van het normaal-mogelijke is gekomen. Dan beteekent hogere eischen van den eenen hoogleeraar verwaarloozen van een ander vak. Wordt het examen gesplitst en elk deel dus een hoeveelheid arbeid, die niet het maximum bereikt, dan kan dus elk vak worden verzwaaard: de studenten kunnen door splitsing het geheel nog aan en het belangen-conflict der hoogleeraren blijft achterwege.

Onderschrijvende, dat de inrichting van het examen-stelsel der T. H. moet leiden tot een korte studie, komt de heer S. tot een andere slotsom. Hij wil het verluimelen van groote hoeveelheden tijd belemmeren door het 1^e en 3^e jaar ook onder examendruk te zetten. Daardoor zal geregelder worden gewerkt en dus aan de eisch van korte studie worden voldaan.

Wat het eerste jaar betreft ben ik dat eens en heb ook in mijn toespraak tot de Besturenvergadering gezegd, dat ik een licht examen na 1 jaar voor alle faculteiten zou wenschen. Ik druk nog eens op „licht”, omdat het niet de bedoeling is een examen te vragen waarvoor het geheele eerste jaar zou moeten worden gewerkt; de bedoeling is alleen een prikkel tot studie te geven in die gevaarlijke tijden.

Maar wat het derde jaar betreft, sta ik vierkant tegenover den heer S. In sommige faculteiten zijn de twee eerste jaren studie soms zoo weinig aantrekkelijk, dat hier een examen-prikkel nuttig is om de menschen aan het werk te houden. In het derde jaar vangt de eigenlijke bestudeering van het vak voor die faculteiten eerst aan. Dan mag men dus aannemen, dat dan de liefde daarvoor en de groeiende belangstelling de studenten geregeld aan het werk houdt. Daarnaast beschikken zij over voldoende vrijen tijd om aan ontwikkeling en zelfstudie te besteden. Het vierde jaar komt men weer onder examendruk, maar die is niet overmatig als het derde jaar goed besteed is.

Ik geloof dat de heer S. bij de beschouwing van de gunstige cijfers der studie-tijd voor T en M één hoofzaak niet bemerkt heeft. Hij verklaart ze uitsluitend door het examen-stelsel. Daartegenover stel ik mijn overtuiging dat die moeten worden verklaard uit de opgewekte geest in die faculteiten ook in de jongere jaren. De eerste-jaars

voor T. en M. zijn met scheikundige idealen hier naar Delft gekomen en deze worden dadelijk bevredigd door veel laboratorium-werk. Dat houdt lummelen tegen; zij hebben genoeg in hun taak. Vergelijkt men daarbij de aantrekkelijkheid van de inrichting der andere faculteiten, dan zal men daarin veel ontgoochelden en dus lummelaars vinden.

Heelemaal is de aantrekkingskracht door de faculteit op haar studenten uitgeoefend, minstens van even grooten invloed op het cijfer der studieduur als haar examen-stelsel.

Anders zijn ook de gunstige cijfers van T. en M. niet te verklaren. Want na het propaedeutisch komen voor hen in het vierde jaar een aantal tentamens en deze worden als gesplitste examens nadeelig in de studie-duur. Beide faculteiten worden het minst geplaagd met mechanica's en andere bijvakken en daarom zal ook de lust in het werk hier het grootst zijn.

Samenvattende, herhaal ik dat voor het 3e jaar geen examen-prikkel behoeft aangewend te worden om het nuttig besteden te waarborgen; daarvoor zorgt nu de vakstudie. Splitsen van een examen in tentamens blijft ongeveer hetzelfde als splitsen in gedeelten; 't werkt nl. verlengend in op de studieduur, en al zal men elk onderdeel nu grondiger leeren, een wetenschappelijke studie eischt groote hoeveelheden tegelijk, inplaats van klaar stoomen voor een deeltje en daarin zoo gauw mogelijk examen afleggen voor het vergeten is.

Alleen bij overgrote hoeveelheden feitenkennis, waardoor een examen in het geheel binnen enkele weken aflopende onmogelijk wordt, is dan ook de eenige reden, waarom de instelling van tentamens, die het tijdperk van exameneeren tot enkele maanden uitbreiden, verantwoord.

W. M. ROESSINGH VAN ITERSON.

Voor of tegen Examen-splitsing?

Naar aanleiding van al wat over de opheffing der examen-splitsing geschreven en in de vakvereeniging ter verdediging daarvan is aangevoerd, wil het mij voorkomen, dat men daarbij tot groote eenzijdigheden komt, door zich blind te staren op een zaak, die een middel tot verbetering van den studie-toestand zou moeten worden, doch waarbij men de te verwachten uitwerking en het praktische nut, niet dan zeer vaag argumenteert, daargelaten nog de vraag of men niet tot eene inmenging komt, die buiten zijn competentie valt.

De redeneering, waardoor men zich laat leiden is aldus: de studiegeest is slecht; het verschijnsel is te algemeen dan dat elk der studenten voor zich genomen aanleiding daartoe zou kunnen geven; de oorzaak is dus niet aan individuele tekortkomingen te wijten, dus ligt ze bij de rooster- en examen-indeeling der T. H.

Is men tot dat punt gekomen dan is de in logisch verband volgende conclusie, dat daar er te veel examens zijn ook te veel examenstudie, dus weg met de splitsing.

Feuilleton.

Leuvensche indrukken.

(Slot.)

Zondag om zes uur begon het officieel banket in Restaurant Mathieu. Heel nauw gedrongen in de veel te kleine zaal zaten we rug aan rug, alle kleederdrachten in bonte wisseling dooreen. Naast een statige Hollander in bruin colbert met slappe boord zat een ander in rok met witte das en dan volgde een Vlaming in kleedjas, een dame in avondtoilet, een belangstellende in smoking en een Leuvenaer in een heel oud pakje. Aan het hoofd van de tafel zaten verschillende professoren en erkende voormannen der Vlaamsche beweging.

Zoo'n banket is eigenlijk alleen wat waard als geschikte spechgelegenheden. Want overigens, wat het strijkje ook probeerde, waren de zeer langzame afwerking, de matige, niet juist overheerlijke gerechten en het nauwe zitten in een warm, bepauwd zaaltje nu niet zoo heel bevorderlijk voor de genoeglijkheid van het diner.

Maar gespeecht is er. Nietszeggend en zakelijk, duf en enthousiast. Prof. Verriest sprak en het kamerlid v. Cauwe-

Theoretisch alles zeer juist, doch nu van een praktische kant de zaak bekeken. Dan zien we toch dat bij de huidige examen-regeling niemand een beletsel in den weg wordt gelegd om het examen in zijn geheel af te leggen. Naïeve opmerking, nietwaar? Daarom alleen is het niet te doen, men vindt de examens niet alleen te veel in aantal, maar ook te zwaar en het vele gesputter tegen de tegenwoordige inrichting zal vooral in dat laatste wel zijn oorzaak vinden; waren de examens lichter, men combineerde twee en drie deelen uit eigen verkiezing, dat het een lieve lust was.

Met de opheffing der splitsing meent men daarom ook vergemakkelijking der examens te bereiken. Men moge nu allerlei betoogen over „waarborg tegen opdrijving der verschillende vakken" wijzen op de „historische ontstaanswijze der examensplitsing", disputeeren over de vraag of „de splitsing oorzaak dan wel gevolg der verzwaarde eischen is", en welke andere vraagpunten en zienswijzen op historisch-critisch gebied nog meer ten beste te geven zijn, dit is tenslotte het nuchtere feit waar alles op aan wordt gestuurd.

Doch hoe stelt men zich de totstandkoming daarvan bij opheffing der splitsing voor?

Verskillende meeningen bestaan daaromtrent.

Menschen met revolutionaire ideeën spreken van vele slachtoffers die zullen moeten vallen, alvorens de Afdeling vermurwd zal zijn, doch hun bloed zal den bodem drenken, waarop de plant der ideale examenregeling zal ontspruiten aan welks stengel de schoone bloem der vrije wetenschappelijke ingenieursstudie ontluiken zal. . . . .

Anderen zijn optimistischer; zoo is de hoopvolle opmerking gemaakt „dat professoren ook menschen zijn" en zeer zeker zal dit gezegde niet nalaten de gevoelens van humaniteit onzer hoogleraren te prikkelen, maar zoo ons dit een clemente behandeling moge verzekeren, kunnen wij ons dan daar ook niet van overtuigd houden, wanneer we als enkeling het examen in eens wenschen af te leggen?

Men voelt dat de zaak eenigszins anders staat, in het zich verklaren voor opheffing der splitsing ligt de onuitgesproken *eisch* besloten: „maar dan ook tevens beperking in wat voor een examen gevraagd wordt", niet slechts het uitspreken van een *hoop*, dat het daartoe leiden mag.

Het valt niet te ontkennen, dat men zich dan op gevaarlijk terrein gaat begeven.

Examens zijn nu eenmaal onmogelijke instellingen, maar zoolang er niets beters voor in de plaats te stellen is, dienen zij ook voldoende waarborg aan de buitenwereld te geven dat Delft alleszins bekwame ingenieurs aan de maatschappij kan afleveren en het is zeer de vraag of een vergadering van studenten competent is om het te zwaar of te licht uit te spreken over de hinderpalen, welke de leden elk voor zich nog hebben te overwinnen aler het einddoel hunner studie bereikt is, en welke zij uit den aard der zaak gaarne tot minimale afmetingen teruggebracht zouden zien.

Waar het geldt tornen aan exameneischen *in algemeene strekking*, kan niet bescheiden genoeg worden opgetreden, wat niet wegneemt, dat de C. C. in onderdeelen, bij verschillende vakken zeer zeker nog nuttig werk kan verrichten.

Dit alles moge bij ons studenten de overtuiging vestigen, dat voor zoover de verbetering van onze zijde moet komen

laert, de eenvoudige Gentenaar Minnaert en juffrouw Greidanus uit Leiden en Grosskopf van Zuid-Afrika.

Want er waren twee Zuid-Afrikanten ook, die deelnamen aan het congres. Zij zullen er geen berouw van hebben. Want telkens en telkens werden ze gevierd door de Vlamingen, die vooral meevolden met die taalbroeders, die ook geleden en gestreden hebben. En dan klonk zoo echt uit een warm hart, zoo vol geestdrift hun toegezongen, het welbekende Transvaalsche volkslied.

Vele anderen spraken nog, heel veel anderen nog. En dan werd er achterna gezongen soms en dat was wel het beste eigenlijk van het heele feestmaal: zoo'n geestdriftig, gemeenschappelijk gezongen volkslied met het glas in de hand.

Toen het eindelijk afgelopen was, en ik stijf van het zitten opstond, was ik blij. En toch zal ik met vreugde terugdenken aan dat banket, omdat daaraan vereenigd zaten de beste jonge mannen en vrouwen uit Nederland en België, van alle partijen en godsdiensten, om zich samen te weten: strijders voor de moedertaal.

Het was carnaval. 's Middags reeds hadden we maskers gezien en nu was de pret in vollen gang. De Vlamingen echter doen er meestal niet of heel weinig aan.

Het leek ons echter wel aardig nu eens als afwisseling wat carnavalsfeestelijkheid door te maken. En zoo trokken

andere middelen moeten worden aangewend of getracht aangewend te krijgen, dan dezulke waarbij wij ons primair of secundair een oordeel aanmatigen waartoe wij geenszins bevoegd zijn.

De geest onder de studenten laat helaas nog veel te wenschen over en van dat oogpunt uit beschouwd, is de beweging op zich zelve reeds een stap in de goede richting. Doch laat het niet bij dien eenen blijven.

Om ons tot een speciaal geval te bepalen: in Practische Studie zullen binnenkort de verschillende voorstellen der ingestelde commissie in bespreking worden genomen, en in zoo verre kan het te voorschijn roepen van dit veel gesmade instituut nuttig werken dat de leden thans met een gevestigde opinie ter vergadering kunnen komen, zoodat het debat ten minste eenige kans heeft zakelijk te zullen blijven.

Reeds op de vorige vergaderingen zijn eenige andere wegen tot verbetering leidend aangewezen, doch daar konden ze in het toen uiterst verwarde gediscuteer niet tot hun recht komen. Laten we hopen dat bij de komende besprekingen de leden er een open oog voor hebben zullen welke middelen wij als studenten kunnen en mogen toepassen om te geraken tot een gezonder studieleven in Delft.

H. R. B.

Tentoonstelling van Utiliteitswerken.

Al is de utiliteitsbouw in zijne aanpassing aan de eischen van het moderne wereldverkeer en de hedendaagsche techniek van betrekkelijk nog jeugdigen leeftijd, zoo valt toch reeds een ontwikkelingsgang in sterk gepronocceerde richting te constateeren, een streven naar een zuiver rationeële ruimte-ontwikkeling.

Eigenaardig is het ook om waar te nemen, hoe de nieuwere bouwwerken blijc geven van een zooveel grootere vertrouwdheid met, een juistere appreciatie van, de tegenwoordige bouwmaterialen.

Wat een brutale gedurfdheid en souvereine minachting voor historische bouwtradities spreekt er niet uit de geweldig-massale graansilo aan de Maashaven te Rotterdam. Vergelijk daar eens mee de afbeelding van den gevel der vernisfabriek Vettewinkel, eene variatie op een historisch gegeven, doch wat onmiddellijk het gevoel geeft, dat het zoo maar tegen de rest is aangeplakt; de sterk sprekend logische eenheid met het inwendige is yer te zoeken.

Dit is juist een van de aantrekkelijkheden van deze tentoonstelling, dat men vanzelf er toe komt vergelijkingen te gaan maken. Stel zoo ook eens naast elkaar het Centraalstation te Amsterdam en de nieuwe koloniale kazerne te Nijmegen. Al mogen we bij deze zoo verschillende bouwwerken ook niet eenzelfde maatstaf van waardeering aanliggen, hoeveel zuiverder is in het laatste, de, om het zoo eens te noemen, utiliteitsgedachte niet uitgedrukt, terwijl het eerste (overigens alle eer) toch meer met geveffecten werkt.

Zoo zijn er nog meerdere combinaties te noemen, de tegen-

wij naar het Allhambra, de dansgelegenheid, die als het centrum gold. Wat een tegenstelling! Hier een massa soms grappig, meestal afzichtelijk toegetakelde gestalten, die hun lichamen in allerlei bochten wrongen en een akelig zoet, beleefd Fransch lispelden, ginds het krachtige Vlaamsche woord.

De rechte stemming zat er nog niet in. Er waren lang geen maskers genoeg, en bij zoo'n gelegenheid moet het vooral flink vol zijn.

De whiskey was er slecht en duur, je moest telkens in goed-Hollandsch zeggen dat je die flauwe, liefderige fransoosigheid niet lustte en verder de heele scharrelbeweging hier nogal onverkwikkelijk vindende, ging ik met Te Winkel maar eens verder. De frissche, eenvoudige Vlaamsche leute was toch heel wat beter, deed toch heel wat gezonder aan.

Leuven was nog een en al bewegelijkheid. Hoewel het middernacht was, waren de straten haast even vol als op den middag.

In de Vlaamsche buurten was het veel stiller. Waar zouden wij onze makkers en de andere Hollanders vinden? We besloten maar eerst naar de boerinnkens te gaan.

En het trof goed. Heel het kroegke was gevuld met zingende kerels, de pot bier in de hand. Onder groot gejuich traden we binnen, het kon nog net. „Marieke, een sappig potteke bier, hoorstde? Prosit, makkers.”

Hetzelfde spelletje van gisteravond begon weer. We

stelling waarin de respectieve kwaliteiten der gebouwen des te sterker doet uitkomen.

Zeer aardig en leerrijk om te laten zien hoe uit een eenvoudig gegeven iets te halen valt, zijn de verschillende transformatoren huisjes.

De examen-statistiek der T. H.

De Commissie voor de examen-statistiek der T. H. is thans gereed met haar onderzoek naar de resultaten der propaedeutische examens. In September a.s. hoopt ze haar geheelen arbeid in brochurevorm uit te geven. Hierin zullen dan, behalve het reeds genoemde, nog opgenomen worden de statistiek over de Candidaats- en Ingenieurs-examens en over de resultaten der examens bij de leden der verschillende studenten-organisaties, en bij spoorstudenten tegenover personen die in Delft wonen.

Daar, vooral tengevolge van de uitgebreidheid der tabellen, de statistiek niet in een van de bestaande studenten-periodieken kon opgenomen worden zonder hooge onkosten, zal ik in dit artikel de voornaamste uitkomsten mededeelen. Een tabel, die een overzicht geeft van eenige der meest belangrijke cijfers, is hierbij afgedrukt.

Het doel, dat met deze statistiek beoogd wordt, is, betrouwbare gegevens te verzamelen over de examens der T. H., daar de geruchten, die daarover de ronde doen, meestal op geen enkelen goeden grondslag berusten. Daarom zal ze ook, nu de regeling der examens aan de T. H. een punt van discussie geworden is in de vakverenigingen, van groot nut kunnen blijken.

De gegevens zijn verstrekt door de Afdeeling der Algemeene Wetenschappen, die wij hier nogmaals onzen hartelijken dank betuigen.

Uit de tabel zien we, dat in de belangrijkste faculteiten het aantal van hen, die op tijd hun prop. examen behalen, ligt tusschen 20% en 35% en dat gemiddeld in alle faculteiten te zamen in de 4 laatst beschouwde jaren 75% van de studeerenden niet in staat was het examen in den als normaal beschouwden tijd te behalen. Na 3 jaar is het diploma behaald door gemiddeld ongeveer 50%; bij de werktuigkundigen is dit getal nog lager. En tenslotte blijkt, dat 30—40% der ingeschrevenen de studie opgeeft, zonder het diploma van het propaedeutisch examen te verwerven.

Ofschoon hierover met zekerheid niets is te zeggen, is er een zwakke tendenz tot achteruitgang in de cijfers over de de beschouwde jaren. De gemiddelden van alle faculteiten schijnen echter te wijzen op een intredende constante toestand.

Bij het beschouwen van de tabel valt verder op, dat de cijfers voor de werktuigkundigen meestal het laagst zijn; het aantal studenten, dat na den als normaal gestelden tijd het diploma nog behaalt, is bij de civiele faculteit zeer groot; bij de technologiën is dit kleiner, maar bij hen is het cijfer dergenen, die het examen op tijd behalen, weer aanzienlijk gunstiger.

Voor dit laatste verschijnsel is misschien een verklaring te geven: het propaedeutisch-examen bij T. en M. is n.l. zoo ingericht, dat reeds na 1 jaar een gedeelte — de

trokken weer rond van de eene estaminet naar de andere, buiten steeds maar zingende:

Wij eischen Vlaamsche hoogeschool,
Wij eischen Vlaamsche hoogeschool,
Hoogeschool, hoogeschool, hoogeschool, enz.

Er werd weer gespeecht en gezongen. Ik heb me vermaakt op allerlei manieren. Met de leutige Vlamingen en met overbeschaafde Hollanders, die den Vlamingen na wilden doen.

Bij Rosa heb ik me innerlijk verkneukeld om een zeer deftige Hollander, die Rosa graag een kusje wilde geven, maar die het nooit goed aanlegde en telkens mis was.

Om een uur of drie ben ik toen nog eens den koers van het Allhambra uitgegaan.

Wat zouden al die onverschillig toekijkende Hollanders wel doen als een deel van Holland zelf overheerscht werd door een vreemde taal? Zij zouden als ze nog iets waard zijn, opstaan en strijden tegen den overheerscher. En tot alle andere landgenooten zouden ze roepen: helpt ons, helpt ons, onze vijand is ook jullie vijand!

Als die anderen de schouders eens ophaalden, zouden ze woedend zijn.

Maar nu ze zelf nergens last van hebben, nu denken ze ook maar niet hard aan den strijd die taalbroeders een eind weg, te strijden hebben. Dat is immers hun zaak niet,

Jaar van aan- komst.	In procenten van het totaal aantal aangekomenen slaagden voor het geheele examen :											
	Na 2 jaar studie. (B. 1 j.)				Na meer dan 2 j. stud. (B. 1 j.)				Ten langen leste.			
	C. I.	W. I.	T.	Alle fac.	C. I.	W. I.	T.	Alle fac.	C. I.	W. I.	T.	Alle fac.
1904	21.4	23.0	35.8	39.1	46.5	36.4	35.6	40.8	67.9	59.4	71.4	79.9
1905	33.8	21.5	42.6	27.6	50.6	38.5	25.5	42.8	84.4	60.0	68.1	70.4
1906	7.8	41.1	29.2	24.6	56.8	33.0	27.8	43.5	64.6	74.1	57.0	68.1
1907	32.8	23.0	17.6	26.4	32.8	32.7	38.3	37.5	65.6	55.7	55.9	63.9
1908	28.1	23.0	34.1	24.3								
1909	28.3	21.3	28.2	24.2								
Gem.	25.4	25.5	31.3		46.7	35.2	31.8		70.6	61.5	62.1	

wiskunde — kan afgelegd worden. Bij de andere faculteiten (uitgezonderd de bouwkundige) kan dit niet. Door deze omstandigheid wordt het tweede jaar ontlast en zijn zij, die na 1 jaar examen doen, als ze aan de meer belangrijke vakken toekomen, reeds gewend aan de nieuwe wijze van studeeren, die ieder hier moet leeren. Een tweede reden is misschien, dat de technologen op hun laboratoria direct met hun eigenlijke studie te maken krijgen, meer dan de ingeschrevenen van andere faculteiten. Dit kan een gunstigen invloed hebben op hun animo voor de studie. Het verschil in resultaten bij de W. I. en C. I. kan in verband staan met de grootere uitgebreidheid der natuurkunde van de W. I.

Een oorzaak van het groote aantal civielen, dat na meer dan 2 jaar nog slaagt, is misschien hieruit te verklaren, dat de verdeling van de stof over de verschillende gedeelten bij hen meer gelijkmatig is, en daardoor iemand, die na 2 jaar reeds een deel gehaald heeft, gemakkelijker later nog de rest kan doen.

TH. K. VAN LOHUIZEN.

Uit de Delftsche wereld.

Dr. Mott en de dames-studenten.

„In uw groote bruine *) bliken
„Schuilt een wondre toovermacht
„Nu eens troosten zij mij zacht
„Dan weer doen ze mij verschrikken.”
PIET PAALTJES.

Ja, positief, verschrikken! Oh! die hutspot! Zij ligt mij zoo zwaar op den maag. Ach, zachte vrouwelijkheid, in welk hoekje van de „club” waart gij gevloeden, toen uw bezitsters u van zich afschudden en vol edelē verontwaardiging de pen grepen om dien kwaden B. S. eens wortelen met aard-appelen en klapstuk toe te dienen. Tja, ik schijn mij lichtelijk vergalopperd te hebben, maar hoe kon ik nu

*) Kleur naar verkiezing.

Ja, het is wel hun zaak. Als de taal ergens in verdrukking komt moet iedereen helpen. Als 't hier noodig was, zouden de Vlamingen helpen, nu is het daar noodig en moeten wij hen helpen!”

Maandag ochtend regende het, er was veel animo voor uitslapen en zoo is er, geloof ik, van de op het programma staande rijtoer niet veel gekomen.

Om 2 uur echter was iedereen weer in het Pauscollege voor de 2e congreszitting. Er waren weer eenige professoren aanwezig en verder de heele hal vol studenten. Prof. v. d. Essen sprak eerst over het studentenleven in vroeger tijd. Hij sprak goed en geestig. Hij voerde ons terug naar de oudste tijden van hoogeschoolleven, naar Bologna en Parijs. Hij vertelde ons veel van de reeds in 1426 gestichte Leuvense universiteit, van de daar levende professoren en studenten. Hij gaf ons staaltjes van de behandeling der bejauni — groenen zouden wij zeggen — door de galoches, de veteranen van 40 à 50 jaar, hij vertelde ons hoe in een stil hoekje op straat een professor neerhurkte en 's morgens om 6 uur met zijn lessen begon.

En — er is niets nieuws onder de zon — hij vertelde ons, hoe de studenten hun grieven hadden en soms gezamenlijk uitweken, staakten; hoe de rijke studenten gaarne hun rijkdom toonden en hun boeken door dienaren achter zich aan lieten dragen.

ook weten, dat er briefjes lagen in het cublokaal der D. V. S. V.? En nu zult ge allen natuurlijk dadelijk klaar staan met de uitroep van J. P.:

„Men moet alleen oordeelen als men daartoe bevoegd is”, maar daartegenover stel ik, dat ik van een man als Mott niet verwachtte, dat hij bezwaren zou maken tegen de aanwezigheid van meisjes. De manier trouwens, waarop hij het onderwerp behandelde was van dien aard, dat elke vrouw er onbevangen naar kon luisteren, en er, ook voor zichzelf, veel aan gehad zou hebben.

Maar nu ik hoor, dat het 't uitdrukkelijk verlangen van den *spreker zelf* was, dat er geen meisjes zouden komen, nu vind ik het zelfs te betreuren, dat er toch nog eenigen gekomen waren.

Inderdaad C. P.: „Tout savoir est tout pardonner.” En hoewel ik mij nog niet kan indenken in den gedachtengang van Mott in dezen, is het mij thans volkomen duidelijk, dat de dames-studenten wegbleven.

Maar, meer nog heb ik hen verweten, en juffrouw Manson, die zich zoo vriendelijk naast mij zetelde in dat knusse hoogste plekje van de Doelenzaal (wat zaten wij daar gezellig!) heeft geteld, en na dien telling heeft de Presidente zich voorgenomen ook mij eens tellen te leeren op de D. V. S. V. (welke uitnoodiging ik gaarne aanneem) en nu rust het op mij, om na dien telpartij, m'n bewering, dat er weinig meisjes-studenten waren, goed te maken.

Eilacie, ik heb niet geteld, ik heb alleen maar rondgekeken, en waarde E. R. daar ik de meisjes-studenten herken aan dat „ik en weet niet wat”, dat hen kenmerkt (zou 't wellicht het hooger intellectuele zijn?), meende ik er maar weinigen te zien. En hoe wil ik nu zonder geteld te hebben (dat kan ik immers niet en moet uw Presidente mij nog leeren) iets kunnen inbrengen tegen de statistieken van de dames H. J. v. L. M. en Manson.

Ach zachte vrouwelijkheid, die zoo ver gevloeden waart, keer terug in de harten, van haar, die ik zoo diep griefde. Peccavi!

B. S.

(Zie verder Tweede Blad).

De universiteit was een afzonderlijk stukje wereld, alleen belangrijk voor de wetenschap. Daarbuiten gingen de oorlogen en burgertwisten, de universiteit trok er zich niets van aan.

Na de luide toejuichingen kreeg de secretaris der Belgisch-Hollandsche commissie, Ingenieur De Raedt, het woord over de wederzijdsche erkenning der Universiteitsdiploma's. Na de groei der Vlaamsche beweging te zijn nagegaan kwam hij tot de erkenning: dat een Vlaamsche hoogeschool niet langer te ontberen was. De Nederlandsche taal zal de beste zijn om de Vlaming te dienen als wetenschappelijke voertaal. Dat beteekent een uitbreiding van het Nederlandsche wetenschapsgebied. Maar dan moet er ook samenwerking zijn tusschen de Nederlandsche en Belgische hoogescholen.

Na het daverend applaus werd met zeer veel luidruchtigheid aangenomen de wensch tot Vervlaamsching der Gentsche Hoogeschool, en daarna de congreszitting gesloten.

Dadelijk daarna begon de huishoudelijke vergadering, waarin Berdenis v. Berlekom begon met zijn voordracht over de Delftsche handleidingen.

Een congreszitting is heel aardig, maar een huishoudelijke vergadering, is wat anders. De vaststelling van de volgende congresstad gaf dan ook dadelijk de zonderlingste complicaties en na heel veel praten, werd eindelijk ten gunste van Amsterdam beslist.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD

van 16 MAART 1912. No. 22.

Aan den heer B. S. e. a.

Hooge boomen vangen veel wind. (J. v. A.)

Met steeds grooter verwondering volg ik stukjes van verschillenden hand die sinds eenigen tijd in het S. W. verschijnen en die beurtelings op bespottelijke, beurtelings op onhebbelijke wijze het leven der Delftsche Vrouwelijke Studenten aan critiek onderwerpen.

Met verbazing heb ik mij afgevraagd of de aanleiding hiertoe te zoeken is in een soort christelijke naastenliefde, die ons, rechtvaardigen, de hand doet strekken naar onze afgedwaalde zusters. En dan nog niet een stevige, steunende broederhand, neen een die den geesel en de roede zwaait met het gemak eens middeleeuwsche rechters.

Matigen zij zich geen oordeel over verstrekkende sociale toestanden aan, klappen krijgen ze, gaat het met de bekeering niet naar wensch, sla maar weer toe. En des te amusanter is het spelletje waar zij te beschaafd zijn om te bijten, maar steeds verontschuldigen aanvoeren en verzachtende omstandigheden pleiten.

Wat gaat het u aan, mijnheer B. S., wat die jonge vrouwen met hun lichaam en ziel wenschen te doen? Welke rechten kent gij u, God beter 't, toe om als hun Mentor op te treden?

Roepen zij ons ter verantwoording over ons „jeugdijg enthousiasme” en „vreugdevol jolijt” als des morgens na een „jubelend festijn” Ouwerling, in zijn vuistje lachend, met karren vol de gemoerde tafels en stoelen van de kroeg laat halen?

Spreek ik mijn verachting uit voor uw „geploeter om niets dan vakkennis op te doen” omdat ik u miste op het laatste Mengelbergconcert? (en mocht gij er geweest zijn, honderden van uw soortgenooten waren er niet).

Maar bovenal wees consequent mijnheer B. S., gij en uw medestanders. Loer niet op iedere gelegenheid om de Vrouwelijke Studenten te betichten van gebrek aan belangstelling, waar gij alle Corpsverenigingen, als iets dat onheilighd zou worden, voor haar gesloten houdt. Waarom kunnen zij van Apollo, Vrije Studie, Debating, Tooneel, Amateurfotografen, om er enkele te noemen, geen lid worden? Waarom hebben massa's studenten hun tennis- en hockeyclubs in Den Haag met Haagsche meisjes, waar hier dagelijks veertig, vijftig jonge vrouwen naast, en zoo gaarne met hen zouden leven en werken? Of wilt gij uw veelgeprezen ridderlijkheid voor de vrouw doen blijken, door te eischen, dat zij van hùn kant komen smeecken om in onze ideale vereenigingen een bescheiden plaatsje te mogen innemen.

Ik kan niet anders eindigen dan met de woorden van Mej. G. H.

Ken u zelve.

Daarna kwam Minerva aan het woord en dank zij vele beloften van Bartstra werd dit blad opnieuw aangenomen als orgaan van het Algemeen Nederlandsch Studenten-Verbond, hoewel het schijnbaar in België vrijwel niet gelezen wordt.

Maar 't mooiste zou nog komen. Onder groote zinsverbijstering werd het Alg. Ned. Verbond zoo'n beetje over boord gegooid en voortaan kan iedere willekeurige studentenvereniging toetreden op zijn eigen houtje tot het A. N. S. V. Met het oog op de toestanden aan de Vlaamsche hoogeschoolen is dat voor Vlaanderen misschien gewenscht, voor Noord-Nederland is het besluit gewoonweg absurd en we zijn dan ook benieuwd wat de A. N. V.-besturen daarover denken en in verband daarmee zullen doen.

Ten slotte werd Te Winkel als voorzitter van het verbond gekozen en aan den aftredenden v. Cauwelaert welverdiende hulde gebracht, waarna de vergadering gesloten werd.

Via een diner in Suède ging het toen naar het groote afscheidsfeest, 's avonds, weer in het oude zaaltje van het studentenhuus.

Dat was weer een feest van stemming, een feest voor de oogen ook. Er werd natuurlijk weer veel gespeecht, zeer gloedvol dat spreekt; maar bovenal gezongen.

Het Vlaamsche volk zingt. Wij Hollanders kennen dat niet. Maar in Vlaanderen kon je steeds de leukste en vrolijkste liedjes hooren en ieder kent ze en zingt ze mee. Dat is een bewijs voor de jonge kracht van het volk.

Dat eerst ons eigen Corps profiteere van een opbouwende critiek, mogelijk breekt daarna de tijd voor zending in „Nachbarstaaten” aan.

L. T.

Delftsch Studenten-Corps.

De Senaat maakt hierbij bekend, dat op de Leeszaal der Societeit Phoenix en in de Keuken der Technische Hoogeschool voorstellen tot wetswijziging ter lezing liggen, o. a. over verlenging der contributie over 't 5e Corpsjaar met f 10,—.

Lustrumviering.

In verband met het komende Lustrum, is een beschouwing van voorgaande Lustra niet alleen van theoretisch belang, maar tevens van practisch nut, vooral daar, waar het gaat om de resultaten van de uitvoering van ideeën en plannen, die thans nog worden geopperd. Een beknopt verslag der Delftsche vijfjaarlijksche feesten, verrijkt met eenige gegevens omtrent het Lustrumvieren van andere Corpsen, is de bedoeling van het volgende opstel. —

Het eerste groote feest, dat het Corps na zijn stichting ('48) viert, heeft plaats in 1853 ter herdenking van het 10-jarig bestaan der Academie ('42—'52); het Corpsverslag spreekt van een groot bal in den schouwburg als middelpunt, spreekt van reunisten en burgerij en gewaagt van een groot Contrafeest, aangeboden door de jagers, in garnizoen te Delft. Reeds in 1856 verschijnt, de nu weldra periodisch terugkeerende, maskerade in Delft: het is een optocht getiteld: „De Garebeg-optocht van den Sultan van Djokjokarta” gevolgd door de „Karakteristieken en typen uit den Ned.-Ind. archipel”, een interessante veelkleurige stoet, te oordeelen naar het verschenen plaatwerk. Het behoeft niet gezegd te worden, dat geringe kosten een groote percentsgewijze deelname mogelijk maken. Men merke verder op, dat de stoet om vijf uur des namiddags begint, wanneer het drukkende middaguur voorbij is.

Om misverstand te voorkomen, volgt hier allereerst een omschrijving van de beteekenis van het woord „Maskerade”; m.i. is het de geheele verkleed-partij, terwijl optochten (maskerade-optochten of gecostumeerde optochten) evengoed onderdeelen zijn als handelingen (b.v. cour en spel). — Men houde verder in het oog, dat in het vervolg de uitvoeringen der vereenigingen, bals, bootpartijen, „Kermesse d'été” en andere traditioneele attributen der Lustrumviering stilzwijgend zijn voorbijgegaan, behalve daar, waar zij middelpunt of „clou” vormen.

In 1862 dan, na den dapper doorstanen strijd, waaruit o.a. „Vrije Studie” ontstaat, werkt alles samen tot een feestvol Lustrum; 115 Corpsleden nemen deel aan de Maskerade-optocht, voorstellende: „Het gezantschap van den

Emiel Hullebroeck zong voor. Zijn bundeltje is ongetwijfeld reeds vele Hollanders bekend, maar het verdient nog meer waardeering.

De Groningsche damesstudenten zongen een paar hunner vereenigingsliederen, en dan natuurlijk het Wilhelmus, de Vlaamsche Leeuw enz.

Zoo vloog de tijd om. Prof. v. d. Essen werd met wuivende vanen door een stoet van 300 studenten naar huis gebracht en lange, lange zongen en speelden de jonge harten nog door Leuvens straten. Het was alles verbroedering, jolijt en vreugde, het was het laatste afscheid.

Studentenliefde, meisjestrouw,
Ze bruisen fel, vervliegen gauw
Champagne!

Zoo was het Vlaamsche feest ten einde. Om het perspectief te verhoogen was Brussel niet ondienstig, maar dat was niet noodig geweest.

Ook zonder dat zou ik met de meeste voldoening en meest aangename herinnering blijven terugzien op de merkwaardige dagen, met Vlaamsche makkers verleid tusschen Leuvens oude muren, aan Neerlands oudste universiteit; blijven terug zien op de mooie dagen van heerlijke betooging voor ons aller moedertaal, het Nederlandsch, de taal van Groot-Nederland!

C. W.

Sultan van Achin aan Prins Maurits en de Oud-Nederlandsche Republiek", waarbij alle beroemde mannen van ± 1600 ten tooneele verschijnen. Zijn de Soc. Phoenix, Odin en Apollo reeds van belang door hunne prestaties gedurende de Lustrumweek en zijn hunne presidenten gezeten in de feestcommissie, daarenboven dragen zij elk f 250.— bij voor de algemeene feestkas. — Voor de finantiën geeft het Corps een som, terwijl de overige benoodigde gelden bijeenkomen door vrijwillige bijdragen. Van hoofdelijken omslag om een tekort te dekken geen sprake, zelfs geen recht tot heffing daarvan. Ook de gemeente, die bij de destijds bestaande accijnzen gebaat is bij luisterrijke feesten, die veel volk naar de stad brengen en veel vertering uitlokken, ook deze geeft een aanzienlijk cadeau in geld. — Het belangwekkend resultaat van deze — en ook van volgende feesten — is het batig saldo, dat ettelijke honderden guldens bedraagt en dat ten behoeve der armen wordt besteed. — Alvorens van deze feesten af te stappen, zij even vermeld de origineele prestatie der vereeniging ofte Ridderlijke Confrerie „Diletto ed arme", die op Maandagmorgen de feestweek opent met een concours met den buks en het pistool, waaraan wijlen Prins Hendrik o.a. eens heeft deelgenomen.

Voor het Lustrumjaar 1868 heeft de mask. commissie (deze wordt vóór de feestcommissie benoemd) een luisterrijk plan bedacht, dat de vooruitgang der beschaving in Nederland zal schetsen, een plan met den wijschen titel „een zegefeest van zeven eeuwen"; (historisch-allegorisch). De Corpsvergadering acht de hiervoor benoodigde som, groot f 2300.—, echter te groot en de feestcommissie wijkt af van den maskarade-regel (indien men hiervan reeds mag spreken) en stelt voor als middelpunt der feesten: Een Tweedaagsch Muziekfeest te geven door Apollo onder leiding van haar steeds trouwen dirigent Boers.

Het plan wordt aangenomen en uitgevoerd — heeft tamelijk goed voldaan, tamelijk, want weinig talrijk waren de reunisten en de Corpsgeschiedschrijver zegt in '73, als de maskarade opnieuw is ingesteld:

„in 1873 kwamen er weer vele reunisten bijeen, blijkbaar aangetrokken door de weer ingestelde maskarade". —

Wat de finantiële zijde van dit Lustrum betreft, er zijn vrijwillige bijdragen, f 250.— van elk der vereenigingen en de gemeente geeft f 700.— en zorgt bovendien voor een voldoende feestlokaal. Voor 't eerst wordt een waarborgfonds (ingeval van een mogelijk tekort) bijeengebracht (door studenten!) Het voordeel saldo, groot f 700.— wordt geschonken aan de armen van Delft. —

Groot is het enthousiasme in 1873 voor de komende maskarade, die ten eerste zal bestaan uit de intocht van Karel van Egmond binnen Arnhem in 1492. — Bij het intekenen voor de rollen overtreft de deelname het vastgesteld aantal deelnemers, zoodat de optocht moet worden uitgebreid.

Ten tweede is er Cour-plein van den Hertog in de feesttent. Door het ontbreken van een permanente feestzaal, is een feesttent gebouwd naar een ontwerp in stijl door Prof. Gugel en wel op terrein buiten de Haagpoort gelegen. Ook in de volgende Lustrumjaren worden feesttenten in stijl ontworpen, volgens plannen en adviezen der Docenten.

De prestaties der leden voor de lustrumfeesten schommelen; soms ontwerpen Corpsleden de costuums, soms deskundigen; geschiedbeschrijving der voor te stellen tijd zoowel als feestmarsch en plaat zijn eigen werk. —

Het is nog de vermelding waard, dat de feestcommissie in 1873 om de voorstanders van het Tweedaagsch Muziekfeest tevreden te stellen; de maskarade verbonden heeft met genoemde muziekprestatie. In deze vorm komt de Lustrumviering thans veelvuldig voor. De finantiële regeling blijft onveranderd en een voordeel saldo wordt langzamerhand als regel beschouwd.

Bij de voorbereiding van de feesten voor het daaropvolgende Lustrum in van 1878 wordt besloten den Eerstejaars stemrecht te geven inzake alles, wat de feesten betreft, een besluit, dat na aller oordeel uitmuntend heeft gewerkt op hun belangstelling en zich uitte in medearbeiden en mededenken. — De Corpsvergadering besluit tot een maskarade en een muziekfeest en er wordt groote moeite gedaan voor een grootere prestatie n.l. een tournooi, dat echter wegens te groote moeilijkheden niet doorgaat.

De overigens gelijke finantiële zijde van Lustrum '78 telt thans een recht meer: na groote moeite en tegenstand krijgt de F. C. het recht tot heffen van een H. O. in het geval dat een tekort aanwezig is. Gelukkig wordt dit recht niet toegepast.

100 van de 230 Corpsleden nemen deel aan de intocht

van Willem VI binnen Utrecht in 1415; een geanimeerde cour heeft plaats den volgenden dag. Behalve het groot aantal Reunisten (160) en de groote deelname der Corpsleden, hebben deze Lustrumfeesten het voorrecht, de vertegenwoordigers der vijf Studentencorpsen voor de eerste maal bijeen te zien (z.g. Unie van Delft). Vóór dien tijd wisselden erkenning en niet-erkenning elkander af.

Lustrum 1883 slaat denzelfden weg in. Te bewonderen is het stoute plan der F. C. tot het organiseren eener tentoonstelling, dat helaas te zwaar blijkt.

De M. C. (maskarade-commissie) besluit tot een hist. alleg. optocht (de eersteling van dit type in Delft), die zich echter in zeer weinig bijval verheugt en wegens onvoldoende deelname niet kon doorgaan. Zoo belandt men dus weer bij de gewone maskarade en wel bij een gecostumeerde optocht, voorstellende: „De intocht van Filips van Bourgondië en Jacoba van Beieren in Delft in 1428".

De costuums worden hiervoor door twee Corpsleden ontworpen.* De finantiële voorziening komt tot stand door een gift der stad groot f 4000.—, door een H. O. van ± f 15.—, die de Corpsbijdrage voor de feesten geeft, door de vereenigingen en door vrijwillige bijdragen.

Het jaar 1883 opent de rij der nadeelige saldi, die zich in de volgende jaren toevalligerwijze om de som van f 3000.— bewegen, en welke door een H. O. worden vergoed.

De Corpsgeschiedschrijver zegt van het daaropvolgende lustrum (1888): „Een laatste opflikkering in de poging tot eene maskarade, treffen wij nog eens aan in 1888". De uitdrukking, die wij iets verder aantreffen „geen opgeschroefde praalvertoningen meer" getuigt van veranderde gevoelens in zake van het besteden van kapitaal aan costuums

Zeer zeker heeft ook het dalend percentage der Corpsleden-deelnemers medegewerkt tot het besluit tot het houden van een goedkoop avond-optocht met gehuurde costuums, een z.g. Potpourri-optocht, voorstellende: „De bruidstoet van Juliaan van Egmond en Mabelia Graswinckel" (uit de Delftsche Wonderdokter). De costuums dienen natuurlijk slechts voor één avond.

Wat de finantiële kant betreft, het Corps draagt bij voor f 3000.—, de vereenigingen voor f 2450.—; de vrijwillige bijdragen beloopt f 3474.—, d. w. z. kleine f 2000.— minder dan het vorige jaar. Een H. O. à f 10.— brengt f 1918.— op.

Een groot nadeelig saldo vormt de keerzijde der feestelijkheden. Door de avondoptocht, het slechte weer en het ongecostumeerde der volgende dagen, zijn de entrées sterk tegengevallen. (Terloops zij opgemerkt, dat van den beginne af aan entrées is geheven, evenredig aan het den buitenstaanders verstrekte genot). Men besluit thans elk jaar f 700.— af te scheiden voor de feestkas (later f 5.— van elke contributie).

Wij zien hier dus grooter algemeene of Corpskosten tegenover minimale maskarade-deelnemingskosten.

In 1893 zijn de tijden zoozeer veranderd, dat de feestcommissie niet met een maskaradeplan te voorschijn durft komen. Een concert van Kes en solisten zal gepaard gaan met de prestaties der vereenigingen. Maar helaas, wanneer het tijdstip der feesten nadert, blijken de vereenigingen onmachtig iets te presteeren, er zijn weinig reunisten en weinig studenten, die het de moeite waard vinden in Delft te blijven. Matte feestvreugde, weinig animo — en het algemeene idee is, dat de „clou" ontbreekt. — Een nadeelig saldo kroont dit zeer weinig geslaagde feest.

De treurige ondervinding, in 1893 opgedaan, doet in 1898 sterk de wenschelijkheid inzien van een middelpunt, waarvoor wederom de maskarade wordt ingesteld. Dit keer is er niet alleen een optocht, maar voor het eerst een handeling in stijl, als n.l. de Verbonden Edelen het Smeek-schrift aanbieden aan Margaretha van Parma. Gesterkt door de ondervinding heeft de Feestcommissie de prestaties der vereenigingen laten vervallen; hare bijdragen in geld vervallen daarbij echter niet en stijgen zelfs tot een aanzienlijke hoogte (f 4000.—).

Men merke op, dat costumteekeningen, feestmarsch, reclameplaat en ontwerp feestzaal door Corpsleden zijn tot stand gebracht.

De niet-hooge algemeene kosten (o. a. H. O. van te voren groot f 10) worden niet vermeerderd door een tekort en er

* Costuumteekeningen, plaatwerken en ontwerpen van vorige Lustra, te bezichtigen bij de Feestcommissie op Senaatskamer, ook een en ander verificatie-verslag aanwezig. Men raadplege verder de Almanakken, Verhellow's Corpsgeschiedenis en de D.S.C.-geschiedenis, uitgegeven door Senaat '95, alle aanwezig op de Bibliotheek S. P.

is zelfs een batig slot. Wat de maskerade-deelnemingskosten (b.v. costuum-kosten) betreft, zeer merkwaardig is het, deze gemiddeld constant te zien in voorgaande, zoowel als volgende lustra; dat deze nogthans voor velen te duur zijn, bewijst het gering procent deelname (vroeger steeds $\pm 47\%$, nu onder 30%).

Op dit gewichtige punt gekomen, waarop de maskerade behalve een expositie van de personen uit zeker historischen tijd (wat de optocht is), het leven van een tijd in een gewichtige gebeurtenis gaat karakteriseeren (in een handeling) is het gewenscht, de ontwikkelingsgang der Lustra-vieringen van andere Corpsen tot dit belangrijke stadium in het kort na te gaan.

(Slot volgt).

R.

D. S. Debating-Club.

Dinsdag 19 Maart a.s. houdt Debating haar vijfde Huis-houdelijke vergadering. Spreker zal zijn Prof. Dr. G. W. Kernkamp, die in onderstaande vier stellingen zijn denk-beelden zal verdedigen, welke hij deed verschijnen in „Vragen des Tijds” onder den titel „Studentenzeden”.

1. Bij onze studentencorpsen heerscht te veel sleur en vermakelijkheid, te weinig idealisme en gemeenschapsgevoel.
2. De toenemende weelde, met name bij de viering der Lustrumfeesten, dient te worden tegengegaan.
3. De bestuurders der corpsen behooren, meer dan tot dusverre, in werkelijkheid leiders der studenten te zijn.
4. Het is gewenscht, dat zij voeling houden met oud-bestuurders, die reeds eenigen tijd buiten de studenten-maatschappij staan.

Waar Debating het zich een plicht acht om personen, die het doen en laten der studentenwereld critiseeren, uit te noodigen hun ideeën direct tegenover de betrokkenen te uiten, hoopt zij dat die studentenmaatschappij door een groote opkomst en een rijk debat haar eigen heilige rechten en opvattingen zal kunnen verdedigen.

Toen in Mei 1910 de heer R. A. van Sandick met zijn „Bedenkingen tegen den groentijd” zijn actie daartegen uiteenzette bewees het Corps door zijn enorme opkomst, dat er eenheid van handelen dienaangaande tegenover de buitenwereld te verwachten was. Prof. Dr. G. W. Kernkamp zal nu weer een inwendig gedeelte van ons Corps aantasten; echter meer onze eigen opvattingen, ons gevoelsleven, ons idealisme. Door groote belangstelling moet 't Corps ook nu weer toonen sterk te zijn in zijn inwendig leven en hierin ook naar vervolmaking te streven.

Delftsche Studenten-Weerbaarheid.

De Delftsche Studenten-Weerbaarheid organiseert weder een schietconcours op rijksgeweer, flobert en revolver.

Het Bestuur hoopt dat deze maal, vooral bij de eerstejaars-leden, meer animo er voor zal bestaan dan bij het vorig concours betoond werd.

Ieder, die eenmaal een concours van de D. S. W. mee-maakte; die eenmaal het opwindende geknal van de geweren en dan het met spanning afwachten van de aanwijzing bijwoonde, ieder die eenmaal genoot van de opperbeste boeren-jongens weet hoe gezellig zoo'n wedstrijd is.

En al komt men niet met lauweren beladen uit den strijd, toch zal men een aangename herinnering aan het concours behouden.

Daarom komt allen meedingen.

Namens het Bestuur,
H. S. VAN LENNEP.

Vrienden van ons.

Woensdag 13 Maart werd dit blijspel van Victorien Sardou onder groote belangstelling door het D. S. Tooneel-Gezelschap opgevoerd in de Stads Doelen.

Cécile (mej. R. van Royen) echtgenoot van den gemoe-delijken Caussade (de heer J. P. A. van Scherpenberg) in den beginne eenigszins weifelend, vertolkte hare rol in het 2de en 3de, doch vooral in het laatste bedrijf op meer dan schitterende wijze. Naast haar verdient de heer P. de Bordes

een woord van hulde voor de juiste wedergave van de moeilijke rol van Dr. Tholosan.

De koddige scènes tusschen Marécat (de heer H. S. van Lennep) en z'n „zoete” zoon Rafaël (de heer W. F. A. Röell) ontlokten den toeschouwers een welgemeend applaus. Ook Benjamine en de lastige rol van Maurits werden op juiste wijze door mej. B. Goedkoop van Nelle en de heer J. S. Schippers weergegeven.

De kleinere rollen, waarin vooral Jenny (mej. E. Verkade) door haar vroolijk spel uitblonk, getuigden van een ernstige studie en droegen zeer zeker het hunne tot het welslagen van deze opvoering bij.

Ook de afgevaardigden der zuster-vereeniging uit Leiden en Utrecht gaven met een enkel woord van hunne waar-deering blijk.

Na afloop der voorstelling werd deze zoo zeer geslaagde avond met een gezellig souper besloten.

Weekverslag.

Zondagavond Raad een, . . . raad nu ook twee, raad vervolgens drie. Heb je hem zichtbaar zien verdwijnen?

Het publiek begrijpen is altijd aanbevelenswaardig. Eerst falen, dan toch er over heen is zelfs bij Caroussel nog schoon.

Zeer juist! Leiden en Utrecht zijn vrienden van ons, of onze vrienden.

Gedachten en Gedichten.

Lasz mich!

Lasz mich umfassen einmal noch
deine Götterschlanken Glieder
Lasz meine Lippen trinken doch
deine weichen küssen wieder!

Lasz mich hören mit schwellender Wonne
was deine Stimme süszselig singt,
das wie die goldenen Strahlen der Sonne
tief in die trübe Seele mir dringt.

Lasz mich atmen die sommerschwüle Däfte
von deinen Haaren goldener zier!
Lasz deine Liebe wie abendfrische Lüfte
laben das traurige Herze mir.

Lasz mich vergessen das irdische Leiden
in deiner nebelzarten Nähe!
Laszt uns doch küssen mit wonniger Freuden!
Laszt uns die Himmel offen sehen!

M. C. K.

Vereenigingsleven.

Het Historisch Materialisme.

LEZING gehouden door Mr. J. H. POLENAAR voor de Soc.-Dem. Studenten Club op Vrijdag 8 Maart 1912.

In de natuurwetenschappen is men bereid een theorie te aanvaarden, als hij klopt met de feiten.

Zoo is het ongeveer ook hier. Marx zag, constateerde den klassenstrijd en op die feiten bouwde hij zijn theorie op, die hij dan ook gebruikte als werkmethode, want een theorie is niet goed „an sich”, maar omdat haar resultaten bruikbaar zijn. Vooral in de ethnologie is de bruikbaarheid van het hist. mat. schitterend gebleken; de burgerlijke geleerden gebruiken het daar ook, bewust of onbewust, met veel succes. Toch geeft het te denken, dat die heeren het alleen op het verleden toepassen, maar van onze toe-passingen op de tegenwoordige toestanden niets willen weten.

De naam der methode stoot sommigen reeds af, voor zij de studie aangevangen hebben. Men moet het H. M. wel onderscheiden van het filosofisch materialisme, dat de dingen beschouwt als vast gegeven en zich bezig houdt met de verhouding van geest en stof, met het hoe der functiën van onze hersenen.

Het H. M. tracht te verklaren, waarom de *inhoud* van het menselijk denken in verschillende tijden anders is; het kan dan ook alleen massaverschijnselen verklaren, geen individuele gevallen.

Ferri heeft een betere naam ervoor gevonden, n.l. „Economisch Determinisme”.

In het kapitalisme, dat overal gelijke vormen aannam, werd de schijnbare toevalligheid van de gebeurtenissen in de geschiedenis minder.

Volgens Engels was het iedereen duidelijk, dat de geschiedenis van Engeland na 1815 werd beheerscht door den strijd tusschen de klasse der grondbezitters in die der industriele bourgeoisie; die verhoudingen waren gemakkelijk te overzien, maar de vraag rees: Waar komen die klassen vandaan? En de economie geeft hierop antwoord. Het H. M. is ontstaan in dien tijd en het woord materialisme geeft aan, dat het de tegenstelling is van de ideologische verklaringen van Hegel e. a.

Een ander wapen tegen de hist. mat. wereldbeschouwing vindt Treub hierin, dat ze tot fatalisme leidt. Maar dit is immers geheel in strijd met de sterke actie door de voorstanders er van gevoerd het is toch wonderlijk, dat de professor dan niet tot de conclusie is gekomen „Zoo heeft Marx het toch blijkbaar niet bedoeld.” Nu lijkt het wel of hij spijkers op laag water zoekt. Wij constateeren, dat de menschen willen en altijd zullen willen in een bepaalde richting en onderzoeken deze en hare oorzaken.

Marx beschouwde de menschheid niet als een hol vat, dat door economische omstandigheden met begeerten werd gevuld (zooals Prof. Van Blom ergens uit citeerde op zijn college). De mensch met zijn behoeften is gegeven, niet individueel maar abstract als de „mensch”; deze behoeften geven den stoot tot het productieproces. Wij trachten dit steeds meer te vervolmaken om aan eigen levenseischen te voldoen.

Men verwijt nog den hist. mat., dat hij zich niet bemoeit met „de menschel. aanleg” en noemt dit eenzijdig.

Spr. stelt de vraag, wie eenzijdiger is, de historisch materialist, die filosofische beschouwingen over het menselijk denken bewust achterwege laat, omdat ze buiten zijn terrein liggen, of de burgerlijke geleerde, die beweert, dat ideologische methoden niet verder kunnen verklaard worden.

De economische factoren bepalen *in laatste instantie* het menselijk willen. Hiertegen had Prof. Van Blom aangevoerd, dat in een wetenschappelijke causaalmeer van laatste instantie geen sprake kan zijn.

Aan de hand van Dietzgen zal spr. hier de bedoeling van Engels uiteenzetten. Oorzaak van een verschijnsel is wat *in het algemeen* daaraan vooraf gaat; aanleiding is, wat *onmiddellijk* er aan vooraf gaat.

Het denken en willen van een mensch wordt zooals de psychiatrie de laatste jaren duidelijk aan het licht heeft gebracht, bepaald door het onderbewustzijn in laatste instantie. Dit onderbewustzijn — tot deze conclusie kwam Marx voor zooveel jaren en de moderne psychiaters worden er nu evenzeer naar toe geleid — wijkt niet ver af van den vorm in een bepaalde tijd. Deze vorm *wordt* bepaald door de economische formatie van dien tijd.

Zoodra echter een eenmaal gevormde ideologie niet meer in overeenstemming is met de economische omstandigheden van den tijd, verliest ze haar kracht. Een typisch voorbeeld hiervan is, dat geen enkel jurist er over denken zal de arbeidswet af te keuren, omdat ze flagrant in strijd is met het heerschend stelsel van Romeinsch recht.

Vrijdag 15 Maart zal Mr. Polenaar de hier geschetste werkmethode toepassen op de ontwikkeling van het militarisme.

HET BESTUUR.

(Zie verder Derde Blad).

ADVERTENTIEN.

MOTOR-RIJWIEL.

„WANDERER”. 1½ P.K. Gewicht 40 Kilo, loopt prachtig en zeer snel, is nog bijna nieuw, TE KOOP voor f 100,—. Adres: ANNA STRAAT 2C.

TE KOOP:

MEIJERS, Conversations Lexicon, nog geheel nieuw, in 19 deelen, voor lagen prijs. Dagelijks te zien: KONINGSPLEIN 10.

KAMER met SLAAPKAMER en BERGKAMER aangeboden, voor eenige maanden of langer.

Adres Bureau van dit Blad.

Wegens vertrek begin April ter overname aangeboden: gemeub. Zit- en Slaapkamer.

Conditioes nader te bespreken.

Brieven fr. onder No. 3446, Bureau van dit Blad.

BLOOKER'S DAALDERS CACAO,

de prijs is laag,
de cacao is best,
de verpakking is eenvoudig.

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 16 MAART 1912. No. 22.

Technische Hoogeschool.

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 14 Maart 1912 No. 1446² is benoemd voor het tijdvak van 16 April tot en met 31 Augustus 1912 tot assistent voor de analytische scheikunde aan de T. H., A. Schimmel, scheikundig ingenieur te Rijswijk.

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 14 Maart 1912 No. 1446¹ Afdeling H. M. O. is met ingang van 16 April 1912 aan R. Th. Beukers, technoloog, op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de analytische scheikunde aan de T. H.

Berichten en Mededeelingen.

DELFTSCHE STUDENTEN SCHAAKVEREENIGING.

Interacademiale' Wedstrijd.

De strijd is gestreden! Onze goede verwachtingen zijn de bodem ingeslagen. De D. S. S. is niet bovenaan kunnen komen, heeft zelfs niet de tweede plaats kunnen bemachtigen.

De laatste wedstrijd tegen Lasker gaf den doorslag. Door gelijk spel had Delft nog twee kunnen komen te staan, maar het heeft niet zoo mogen zijn, het resultaat was een nederlaag! De wedstrijd zelf echter was spannend, tot een half uur voor het einde stonden de kansen nog gelijk, de laatste twee partijen echter brachten den nederlaag, die voornamelijk te wijten was aan de groote onvolledigheid van het Delftsche team: drie van de sterkste spelers waren afwezig!

De uitslag was:

	Lasker (wit).	D. S. S. (zwart).
Snoeck Henkem.	1 — 0	Cool.
L. Fick.	1/2 — 1/2	Overduyn.
Evers.	0 — 1	Jagerink.
v. Riemsdijk.	1 — 0	Mijnlieff.
v. Dunné.	0 — 1	de Brauw.
Tichelman.	1 — 0	Stoll T. T.
Zuidema.	1 — 0	de Koning (B.)
ten Kate.	1 — 0	Hendriksz.
v. d. Beeke Callens.	0 — 1	Evers.
	5 1/2 — 3 1/2	

Hiermee is de laatste wedstrijd van de interacademiale competitie gespeeld. Het totale verloop is in onderstaande tabel weergegeven.

	M.	L.	D.	P.	
Morphy (L.)	—	2 1/2 — 6 1/2 2 1/2 — 5 1/2	6 1/2 — 2 1/2 5 1/2 — 3 1/2	7 — 1 5 — 3	57.1 0/0
Lasker (U.)	5 1/2 — 2 1/2 6 1/2 — 2 1/2	—	2 — 8 5 1/2 — 3 1/2	5 1/2 — 3 1/2 1 1/2 — 6 1/2	50.3 0/0
D. S. S.	3 1/2 — 5 1/2 2 1/2 — 6 1/2	3 1/2 — 5 1/2 8 — 2	—	4 — 4 4 — 4	47.6 0/0
Philidor (A.)	3 — 5 1 — 7	6 1/2 — 1 1/2 3 1/2 — 5 1/2	4 — 4 4 — 4	—	45.0 0/0

Een volgend jaar beter!

Correspondentie.

Aan den heer A. Jackson.

Uwe verdere inzendingen zijn voor plaatsing ongeschikt geacht.

Lijst van Vergaderingen.

D. S. Debating-club.

Dinsdag 19 Maart. Vergadering Leeszaal Soc. Phoenix 8 uur. Inleider: Prof. Dr. G. W. Kernkamp uit Utrecht, over: „Studentenzeden”.

Delftsch Studentencorps.

Maandag 25 Maart. Corpsvergadering voor Wetsherziening ('s avonds).

Dinsdag 26 Maart. Corpsvergadering voor Lustrumplannen (s avonds).

D. S. M. G. „Apollo”.

Donderdag 28 Maart. Heeren-concert van „Apollo”, 's avonds 8 ure in de Eetzaal S. P.

Sanctus Virgilius.

Donderd. 28 Maart.

Agenda.

DELFT.

Maandag 18 Maart Schouwv. Stads Doelen. Rotterdamsch Tooneelgezelschap: „Van Rijn & Zoon”; 8 uur.

DEN HAAG.

Zondag 17 Maart Kon. Schouwburg. Het Tooneel: „De Violiers”; 2 uur.

Kon. Schouwburg. Fransche Opera: „Mignon”; 8 uur.

Maandag 18 Maart Kon. Schouwburg. Fransche Opera: „Thaïs”; 8 uur.

Dinsdag 19 Maart Kon. Schouwburg. Ned. Tooneel: „Het huwelijk van Figaro”; 8 uur.

Zondag 17 Maart Geb. v. K. en W. Concert Residentie-Orkest; 2 1/4 uur.

Geb. v. K. en W. Ital. Opera: „Lucia di Lammermoor”; 8 uur.

Woensdag 20 Maart Geb. v. K. en W. Ned. Tooneelver.: „De familie Lehmann”; 8 uur.

Zondag 17 Maart Kon. Zoöl. Bot. Gen. Concert artisten en orkest Fransche Opera; 2 uur.

Maandag 18 Maart Kon. Zoöl. Bot. Gen. Het Tooneel: „Jonkvrouwe de la Seiglière”; 8 uur.

Dinsdag 19 Maart Kon. Zoöl. Bot. Gen. Voordracht Annie Besant. Onderwerp: „Thought as a Creature Power”; 8 uur.

Dinsdag 19 Maart Diligentia. Pisuisse en Blokzijl; 8 uur.

Woensdag 20 Maart Diligentia. Lise en Sven Scholander; 8 u.

ROTTERDAM.

Zondag 17 Maart Gr. Schouwburg. „Nieuwe wetten”; 8 uur.

Maandag 18 Maart Gr. Schouwburg. „De Violiers”; 8 uur.

Zondag 17 Maart Tivoli. Concert „Wolff-Verhey”; 2 1/2 uur.
Tivoli. „Een vijand van 't volk”; 8 uur.

ADVERTENTIEN.

D. C. M. JANSSEN,

Oude Langendijk 9.

DEWAR'S WHISKY	◇	f 2,—
"	" SPECIAL	" 2,20
"	" WHITE LABEL	" 2,45
LORNE HIGHLAND WHISKY	"	2,20
HAIG A HAIG	"	2,20
BLACK AND WHITE	"	2,50
KING GEORGE	"	2,50

Het van ouds bekende adres is: ———

S. LOGCHER,
: CHOORSTRAAT 46, :
die betaalt den hoogsten prijs voor
net gedragen Heerenkleeding.

VERSCHEENEN het EERSTE DEEL van het

LEERBOEK der Toegepaste Mechanica

DOOR

Prof. J. KLOPPER, C. I.

bevattende ruim 500 bladzijden met meer dan 400 figuren

INHOUD.

- Hoofdstuk I. Krachten in één plat vlak.
" II. Krachten in de ruimte.
" III. Belastingen en oplegkrachten.
" IV. Staven onder den invloed van uitwendige krachten.
" V. Balken op 2 steunpunten.
" VI. Draagkonstrukties met onderling beweegbare delen.
" VII. Vakwerken.
" VIII. Bepaling der staafkrachten in een plat, staties bepaald vakwerk.
" IX. Vakwerkligger, aan de uiteinden opgelegd.
" X. Vakwerken met onderling beweegbare delen.
" XI. Vormverandering van platte vakwerken.
" XII. Ruimte vakwerken.
" XIII. Gronddruk.

== Prijs f 12,50 in linnen band. ==

Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

Voorhanden in den
TECHNISCHEN BOEKHANDEL
EN DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
BINNENWATERSLOOT.

DE REGELS VAN HET VOETBALSPEL

— 4e DRUK, —

bewerkt door de Commissie belast met de herziening
der regels van het spel.

Uitgegeven door den Nederlandschen Voetbalbond.

Prijs 25 cent.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

Techn. Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.

Afdeeling DRUKKERIJ, Vlamingstraat 34,
Telefoonnummer 286,

— beveelt zich beleefd aan voor de levering van: —

Boek- en Steendrukwerk, Autografiën enz.
Visitekaartjes, Brievenhoofden, Kwitantiën, Convocatie-
biljetten en -kaarten, Contributiekaarten, Diploma's,
Wetten en Reglementen, Dissertatiën en Stellingen,
Programma's, Invitatiekaarten, Menu's, Balboekjes.
Voor Drukwerk van Vereenigen zijn tal van vignetten
beschikbaar.

Bij de Technische Boekhandel en
Drukkerij J. WALTMAN Jr. te Delft
is verschenen:

LICHTE GELUIDEN

door

JAN VAN ROSSEM,

Stud. scheik. ing.

FIRMA E. DE GROOT,
hoek VOLDERSGRACHT 33,
geeft de HOOGSTE prijzen voor ge-
dragen kleederen. Sedert 1870 bekend
onder den naam van VOGELEI.